

Se deschid uşile celui de al 11-lea Simpozion Internaţional al Fundaţiei Culturale „MEMORIA” Filiala Judeţ Argeş

Urăm bun venit şi succes Organizatorilor şi Participanţilor celui de al 11-lea „Simpozion Internaţional al Fundaţiei Culturale „MEMORIA” Filiala Judeţ Argeş.

Dela înfiinţarea sa din data de 6 Decembrie 2001, acest Simpozion Internaţional a devenit vocea celor peste un milion de deţinuţi politici, care au trăit martiriul comunismului, a aceluia ce au fost sacrificaţi, pentru că nu s'au supus unui calapod străin şi care cu vieţile lor au apărat valorile naţionale şi spirituale ale României.

„Ei” foştii deţinuţi politici au fost Stâlpu Rezistenţei Naţionale şi „LOR” le datorăm existenţa noastră ca **Neam Independent**.

Organizatorii acestui Simpozion „Fundaţia Culturală „MEMORIA” Filiala Judeţului Argeş, în colaborare cu A.F.D.P.R. Filiala Argeş, Primăria Municipiului Piteşti Muzeul Judeţean Argeş şi Institutul Român de Istorie Recentă, având în vedere că în păstrarea identităţii naţionale care implică „Memoria Istorică” „TREBUIE” să se cunoască adevărata istorie a perioadei patologice de dominaţie (fără control) de peste o jumătate de secol a dictaturii comuniste.

Dat fiind faptul că istoria lumii demonstrează că fiecare epocă îşi pune amprenta ei proprie, dictatura comunistă şi-a pus amprenta ei de declin generalizat politic, economic, social, cultural din data de 23 August 1944, ceea ce istoria consemnează ocupaţia sovietică ajutată de trădătorii autohtoni. Haosul „Controlat” frica şi teroarea introduse la ocuparea României de către ocupantul sovietic au fost un preludiv în aplicarea planului de transformare a fiinţei umane în contrariul său, ca prin metode de spălarea creierului, să se creeze dezechilibru psiho-moral care va altera gândirea, voinţa, potenţialul creativ, iniţiativa, încât prin uitarea trecutului, creierul să fie convertit la un nou mediu social modificat ideologic într'un robot dirijat în slujba ocupantului.

Organizatorii acestui Simpozion Internaţional anual, care din interes naţional – „Să ne cunoaştem istoria”- şi din interes uman „ca acest sindrom să nu se mai repete niciodată în lume”, au stabilit aceste mitinguri internaţionale unde supravieţuitorii ai celor peste 100 de închisori din ţară, au prezentat conferinţe, declaraţii, mărturii, au transmis testamentele celor dispăruţi în temniţe sau testamentele lăsate prin scris în cărţile existente scrise de opozanţii dictaturii comuniste. Cu ajutorul cercetătorilor şi istoricilor vor stabili adevărul istoric al celor cincisprezece decade ascunse poporului român prin minciuni, dezinformări, manipulări şi intoxicaţii.

Cele enumerate mai sus, consemnate la finele fiecărui Simpozion Internaţional anual reprezintă istoria adevărată a perioadei 1944-1989, jumătate de secol de infern comunist de declin etnic, fizic, mental şi moral.

Ocupantul sovietic instalat cu forţa şi înarmat cu cele 45 de Directive ale Documentului Secret K-AA/CC 113 Indicaţia nk 003/47 emis de NKVD, a trecut la aplicarea lor sub îndrumarea miilor de consilieri sovietici plasaţi în toate posturile cheie de conducere, administraţie, politice, sau de producţie.

Astfel opozanţii bolşevizării ţării au fost arestaţi şi condamnaţi la temniţă grea cu sau fără procese, sau procese cu uşile închise, ori lichidări prin întâmplări neprevăzute, s'a operat furtul în masă ce se transporta în Uniunea sovietică sub formă de schimb de mărfuri (a se vedea „**Armata Roşie în România**” 1944-1958 AUTORUL AUREL-SEGIU MARINESCU), s'au scos materiile principale din şcoli de unde s'au înlăturat profesorii de valoare pe care i-a înlocuit cu profesori de pregătire slabă sau medie, admiterea în facultăţi nu mai a aceluia ce proveneau din cele mai joase categorii sociale, s'a introdus nerentabilitatea gospodăriilor particulare ţărăneşti şi altele.

Toate acestea au fost acţiuni pregătitoare în vederea punerii în practică a scopului acestei cele de a 12-a invazii în România a Sovieticilor, de transformarea fiinţei umane într'un „OM NOU” adică „un sclav” care să gândească şi muncească pentru invadator.

Metodele, creaţie ale instinctului nu ale intelectului, de modificarea structurii psihologice prin spălarea creierului prin torturi fizice şi psihice au fost introduse în închisorile din ţară cu precădere la închisoarea PITEŞTI, ocupantul sovietic luând în considerare ponderea energiei şi a unei mai uşoare predări sistemului de spălarea creierului deoarece la închisoarea PITEŞTI deţinuţii politici erau în majoritate studenţi şi elevi.

Pentru a se cunoaşte acest fenomen visceral cunoscut sub numele de „**Experimentul sau Fenomenul Piteşti**” unde nelegiuirile au depăşit orice imaginaţie normală, a fost necesară crearea unor centre de studii şi cercetări în acest domeniu.

De aceia trebuie cunoscut şi luat în consideraţie şi cele scrise de STEPHANE COURTOIS:

„Dar ne punem întrebarea dacă nu cumva calitatea psihologică a experienţei dela Piteşti nu provine dela profesioniştii în psihologie. E o întrebare pe care mi-o pun de mult. Ştim că psihanaliza s'a născut parţial la Odessa, ştim că unul dintre marii psihanalişti ai anilor '20, '30, '40, Eltingon era fratele unuia din şefii N.K.V-lui la Moscova. Ne putem întreba până la ce punct psihologii profesionişti dela vârful poliţiei politice din URSS şi eventual din alte ţări, n'au jucat rolul de experimenterii în încercarea lor de a transforma omul, făcând o mică experienţă în eprubetă precum în laboratorul dela Piteşti.”

Stephane Courtois

Referindu-ne la spălarea creierului prin repetări de minciuni, dezinformări, manipulări, intoxicaţii, acest fenomen încă se practică de cei ce se bucură de avantajele poziţiilor pe care le ocupă în conducerea Post-Comunistă. Unul din exemple este fostul consilier prezidenţial numit **Ministrul Muncii Sebastian Lăzăroiu** care recent vorbind la un post de televiziune despre un Muzeu al Comunismului propune că acesta ar trebui organizat la **Bucureşti**.
“**Dar un Muzeu mai Relaxat**”.

Pentru că în actuala conducere post-comunistă, linia este să se ascundă în continuare ororile şi crimele dictaturii comuniste, considerăm cele spuse de **Domnul Sebastian Lăzăroiu** ca fiind:

„Perla Anului 2011”

Chiar dacă s'ar considera anul 1989 căderea comunismului (ideologie creată împotriva ființei umane) și cu toate că au trecut 22 de ani de la această dată, țara (poporul) încă se confruntă cu o clasă politică incompetentă, lăcomă de îmbogățire sub orice formă (și de fapt singura clasă care prosperă), cu o criză a sistemului sănătății îngrijorătoare, cu un sistem al învățământului unde reformele ridicole au dus la o scădere alarmantă a calității lui, cu o agricultură fără produse agricole interne, cu o putere de cumpărare sub limită, cu o pauperizare în creștere și cu ceea ce este mai grav cu pierderea speranței unei schimbări, practic o confruntare cu un sistem bolnav care nu are nici o acțiune pozitivă pentru țară și popor.

În acest context, Simpozionul Internațional al **Fundației Culturale „Memoria” Filiala Argeș**, a fost din anul 2001 un luminător, căci pe drumul adevărului pe care l-au deschis și netezit, generațiile tinere au mers pe urmele pașilor lor în dorința de a cunoaște în profunzime dictatura comunistă, creatoarea efectului dezastruos pe care ei îl trăiesc.

Astfel a avut loc la Piatra Neamț între 17-19 Iulie 2009 Sesiunea Națională cu tema „**Disciplina Istoriei,**” **Comunicări Științifice și Referate** ale elevilor pe țară, **Simpozionul Județean Prima Ediție** la data de 14 Mai 2010 cu tema **Crează Istoria Modele în Educație? „Fenomenul Pitești”**.

Subiectele lucrărilor ce trebuiau prezentate, se refereau la cele cinci decade de dominație comunistă ce nu se învăța la școală.

Premiul 1 pe țară a fost conferit elevei **Iuliana Ionescu** clasa 10- cea deal **Colegiul Național Zinca Golescu Pitești** pentru lucrarea sa de excepție „**Fenomenul Pitești - Reeducarea prin Tortură**”.

Premiile și diplomele obținute sunt o **Victorie** a elevilor participanți și a destoinicilor profesori coordonatori care prin studii și muncă au prezentat teme documentate cu înalt profesionalism în expunerea și respectarea adevărului istoric.

Este o Victorie a națiunii care se mândrește cu noua generație intelectuală de unde se va naște noua elită, noua clasă politică de care țara are nevoie atât pentru redresarea ei cât și pentru redobândirea reputației, respectului și demnității în lume pierdute odată cu invazia sovietică.

Dar, **Este în Primul rând Victoria Fundației Culturale „Memoria” Filiala Argeș** care a pavat drumul ca aceste acțiuni să fie posibile ca prin culegeri de documente, conferințe, cercetări studii, cooperarea cu comitetul științific internațional, a comitetului de organizare locală, să se reconstituie perioada neagră din istoria țării.

Cunoașterea perioadei de dezlănțuire a dominației comuniste în adevărata imensitate a ororilor, crimelor și experimentelor psiho-patologice a condus și la crearea de eseuri pe teme naționale a le elevilor pe țară.

Astfel la data de 2 Iunie 2011 a avut loc în orașul Vaslui concursul de eseuri cu tema „**România Mea**” **PNL Vaslui 2011** unde eleva **Gina Camelia Roman** elevă în clasa a 10- cea a liceului teoretic **EMIL RACOVITĂ** din orașul **VASLUI**, a obținut locul întâi din 52 de participanți câștigătoare concursului de eseuri cu tema „**România Mea**”-**Țara Controverselor**.

Prezentăm scurte pasaje din lucrarea sa, unde se conturează vădit decăderea morală, materială, economică, educativă, o decădere generală, ca efect al perioadei de dominație comunistă, urmată de o dominație post-comunistă de politicieni incapabili, inhibați de comunism cu singura preocupare de acapararea și menținerea puterii în scopul de a se îmbogăți.

România Mea:

„Țara Contraverselor” Este țara mea, țara scăpată din mână a ce se îndreaptă spre declinul sadic creat de propriile mentalități? Ar fi absurd să pun aceste cuvinte pe umerii numelui de România? Nu, eu nu sunt în măsură să învinuiesc țara pentru nimic ci doar să atrag atenția către „umilul” megieș român.

România este locul unde am crescut, am împărțit bucurie, tristețe, am învățat să iubesc, să dau frâu liber imaginației, să cred în forțele proprii, să mă exprim, să ajut, să caut răspunsuri, să ignor, să sper ca într-o zi eu cu un grup de oameni asemeni mie vom putea pune baze solide într-o țară ierarhic magnifică, iar spectacolul proastei imagini va înceta.

De undeva, din inima țării se aude tulburător imnul în culorile sfinte de curcubeu, tricolor al unui popor ce pe zi ce trece uită să trăiască, având un cult al acumulării de traume. Probleme sau păreri tardive, puse față în față cu românul, se aud ca dintr-o crevasă: avem facilități insuficiente, fonduri inexistente, tinere talente distruse de pîțipoance cu sex appeal, faptul că pentru clasa politică suntem simple instrumente de vot cu propuneri indecente, dacă indecent înseamnă echivalenta vot. Cumplit este faptul ca fiecare dintre noi avem idealuri și sentimente, suntem o întreaga națiune ce ne căutam valori și încă îndrăznim să sperăm că vom trăi o viață care să nu se transforme în tipul de hrană fără condiment.

As vrea să cred că, orice curs vor lua lucrurile, România este în noi, totul ține de noi, redresarea ține de noi, că le suntem datori celor care au luptat de veacuri pentru fiecare palmă de pământ. Aș vrea să se trezească în noi spiritul civic și să ne gândim că nu am putea privi altfel România decât locul unde copiii sunt învățați să vorbească românește, sunt educați și purtați de mână în grădinițe, apoi la școală.

Dacă m'ar întreba cineva de unde sunt, cu siguranță aș ști să răspund: din Vaslui, de pe o stradă anume, locuiesc într'un loc, ost gri actualmente colorat fără nici o noimă, colt cu maneaua vecinului dela parter și cu bormașina celui dela 3 care sparge și meșterește de cel puțin un an. La capătul culoarului déjà zăresc aceleași siluete, vecinii mei care ascultă muzică pusă în casa de afară. Încerc să-l ignor, așa cum ignor și replica de fiecare zi a mamei, mama nu se poate abține să nu exclame „Ce dracu or face ăștia toată ziua în fata blocului? Alții de vârsta lor au și copii .Mai târziu îți dau în cap pentru o bucată de pâine!”. În naivitatea ei speră...să nu ajung și eu ca ei. Înaintez spre ieșirea din scara Vali, un urecheat ciudat, mă salută zâmbind cu gura plină de semințe. Brusc,

mă întreb dacă vreunul o fi avut în viața lui emoții la română, sau s'o fi strădui la matematică. Unde, pe ce scară a societății ar trebui să-l așez? Sunt scursuri, sunt plevușcă? Or fi, dar sunt români, la fel ca și mine! Asta nu pot ignora. Ce șanse primesc ei și dela cine? Ce șanse primesc eu și dela cine? Mergând spre școală, mă gândesc brusc la ce aș vrea să mă fac când voi fi mare. Mesajele primite sunt cel puțin bulversate. „Școala românească scoate tâmpiți!” Oi fi și eu unul dintre ei? Cu siguranță!” Medicii din România sunt cei mai slabi din Europa și e la modă să te tratezi în străinătate”... Toate fetele de vârsta mea vor să se facă modele sau... nu știu... Ceva care să le aducă mulți bani și faimă. Îmi atrage brusc, deodată, atenția un afiș publicitate rupt. Încă se mai observa zâmbetul „ca pentru poză” al celui care promitea ca și alții... marea cu sarea! Mă întreb, n'o fi și el un produs al școlii românești. Dacă da, avem același numitor comun, eu și cu domnul din afișe, suntem tâmpiți. De ce aș vota un tâmpit? Drumul către școală e un spectacol cotidian. Îmi propun mereu să văd ceva, o părticică din țara asta. În acest moment văd o femeie cărând o sacoșe, însoțită de soțul care fumează o țigară... și simt brusc că nu mai vreau să mă gândesc la nimic.

Gina Camelia Roman elevă clasa 10-a Liceul Teoretic Emil Racoviță Vaslui

În același concurs de eseuri, participantul Mihai Ilie, elev în clasa 11-a la **Liceul Teoretic „Mihai Eminescu” Din Bârlad**, în lucrarea sa **România mea: „Patria mea”**, elev excelent în cunoașterea istoriei României de înainte de invazia sovietică, își arată respectul, dragostea și recunoștința sa, întemeietorilor, strămoșilor, elitei științei, culturii, artei românești, care ne-au adus gloria, faima, onoarea în lume, „LOR” care ne-au fost ghiduri și modele și a căror lipsa se simte puternic generației de azi și iată ce spune:

România mea Patria mea

Patria mea înseamnă mai mult decât cadrul pitoresc și binecuvântat în care s'a născut poporul român, mai mult decât râul, ramul codru și marea. Înseamnă locul în care au trăit și au creat părinții mei, dar și părinții bunicilor mei. Pe lângă dragostea pe care le-o port părinților mei, o dragoste specială le-o port și bunicilor mei români. Ca orice român care își iubește patria, am ca bunici nume ilustre ale acestor pământuri: Mihai Viteazu, Ștefan cel Mare, Avram Iancu, Mihai Eminescu, Aurel Vlaicu, Nicolae Grigorescu, George Enescu, Constantin Brâncuși, și mulți alții. Fără ei, cuvântul patrie ar fi gol de conținut. Fără sacrificiul lor pe altarul istoriei, al culturii și al științelor. România ar fi doar „o” etichetă agățată de un anumit contur pe harta lumii. Frumusețea gândurilor despre patria mea România sunt doar vorbe dacă respectul și iubirea față de ea nu sunt dovedite. Iar dovedea se aduce nu prin vorbe, ci prin fapte. Iar dacă este cazul prin sacrificiu așa cum au făcut întemeietorii și strămoșii României. În viața de zi cu zi, iubirea față de țară se traduce printr'o muncă cinstită, prin îndeplinirea îndatoririlor cetățenești, prin respectul față de semenii, indiferent de naționalitate sau etnicitatea lor. Să iubești libertatea ta și a celorlalți, să lupti pentru dreptatea ta și a celorlalți este datoria oricărui om care-și iubește patria. Toate acestea sunt acțiuni prin care bunăstarea locuitorilor acestor ținuturi crește, devin mai bogați, iar patria progresa spre un viitor pozitiv.

Dar patrie nu înseamnă doar privirea îndreptată spre trecut și prezent. Patra înseamnă și viitorul acestor locuri, precum și al locuitorilor acestor pământuri: copiii și nepoții noștri. Față de ei trebuie să nutrim același sentimente ca și față de strămoșii noștri. Trebuie să ne asigurăm că le lăsăm o Românie curată, nepoluată, o țară echilibrată social și economic, precum și un mediu înconjurător propice unei vieți liniștite și sănătoase. Purtăm toți, cu noi o casă, în sufletele noastre, cu ochi, ca ferestre spre cer, și o țară numită limba română, primită că dar dela străbunii ce au sădit în noi-ca zestre sfântă și bună – florile sacre de comunicare, în cuvintele frumoase din limba noastră de origină latină, oriunde ne-am trăit viața pe acest pământ și nu ne-am lăsat inima să ni se păgânească și nici sufletul să ni se facă iască, căci ne-am păstrat credința în Dumnezeu.

În opinia mea, un bun român care-și iubește patria, România, respectă și se îngrijește să pună în practică testamentul lăsat nouă de către marele nostru domnitor „Ștefan cel Mare” „aceste pământuri n'au fost ale strămoșilor mei, n'au fost ale noastre, ci a-le urmașilor noștri în veacul vecilor...”

Mihai Ilie clasa 11 – a Liceul Teoretic Mihai Eminescu Bârlad.

Conștiința căpătată de noua generație va promova valori, caractere, o educație nouă guvernată de libertate, omenie, dreptate, efort, credință, o reabilitare a respectului și va încuraja tendințele bune căci toate aceste cuceriri morale vor duce la formarea noii ELITE ROMANEȘTI care va înlocui vechea elita românească asasinată cu sânge rece.

Iată ce spune AUREL-SERGIU MARINESCU un înaintaș al generației tinere de azi în cartea sa „PRIZONIER ÎN PROPRIA ȚARĂ” Vol 1 pag 257-258:

Poporul român a realizat azi că PCR l-a condus spre un dezastru național de uriașe proporții. România a fost jefuită sistematic și fără milă și dintr'o țară bogată și prosperă, a ajuns săracă coborând la nivelul lumii a treia lângă țări sărace, alături de Ghana, Cambodgia și altele, rămânând ultima sau aproape ultima în Europa. Genocidul s'a impus pe toate planurile, cultural, educațional, social, demographic, lovind și etnic în creșterea populației. El a distrus țărâtimea, intelectualitatea, învățământul, i-a împins pe români să ia calea exilului, într'o emigrare dureroasă de personalități, de familii, de materie cenușie și capital uman-afectiv. Este vorba de un dezastru al țării de care se face vinovat PCR și toți cei ce au guvernat în numele lui.

Securitatea, așa cum a funcționat, a fost unealta care a sprijinit PCR cu o singură prioritate: nu a contat cu câte victime, nu a contat prețul uman și material.

Securitatea a ținut PCR la putere. Tragediile întâmplăte în anchetele Securității și perpetuate în sistemul de închisori nu pot fi măsurate doar prin numărul de victime omenești. Acei oameni care au pierit, victime ale anchetelor și rezultatelor lor, executați sau exterminate lent, în închisori, au fost cei mai buni pe care i-a avut România. Ei au fost reprezentanții unor clase de veche tradiție, fruntași ai partidelor istorice reprezentanți ai unor

guverne, ofițeri de elită preoți meseriași de calificare superioară, profesori de liceu și universitari, oameni de înaltă cultură, plugari destoinici și gospodari, cei mai buni. Ei au fost expresia vie a civilizației românești. O dată ce clasa de mijloc și cea superioară au fost lichidate, restul a fost acceptat de comunism și a acceptat comunismul fără a protesta, din frică, iar masele lipsite de conducători și reprezentanți au fost incapabile să organizeze acțiuni împotriva tiraniei. Acesta a fost scopul terorii roșii de a realiza o conducere comunistă în România și de a-i asigura continuarea la putere. Securitatea s'a achitat excepțional, la toate nivelele acestei misiuni, fapt care face ca vinovăția ei să fie chiar mai mare decât a PCR, când analizăm dezastrul țării și ne cutremurăm genocidul ce s'a produs. Până la crearea unei noi generații România va simți lipsa potențialului uman exterminat și cu greu se vor reface valorile civilizației românești călcate în picioare de dictatura, demolate cu buldozărul sau cu explozibil, anihilate prin desființarea proprietății private, prin naționalizări, prin furtul și crimă ce s'au practicat la scară națională, prin deposedarea de libertate și adevăr. Cu greu vor fi reasezate la locul lor adevărurile ascunse sub minciună, tradițiile și bunul simț terorizate și ele împreună cu oamenii.

Seleționați de Securitate, ca fiind fiii cei mai reprezentativi ai neamului românesc, am trecut cu toții prin încercările barbare, unii cu meritul de a fi supraviețuit, dar în ce condiții, și mai ales cu memoria „încărcată” de atâtea victime cu care am împărțit acest drum al Golgotei, noi care am fost, ca și ei niște martiri, și cărora ne-a rămas datoria de a depune mărturie, ca supraviețuitori, despre adevărații vinovați. Victimele nu uita, chiar dacă tac, criminalii uită.

Aurel - Sergiu Marinescu

Pentru a nu se mai repeta această doctrină comunistă trebuie făcut cunoscută și reamintită permanent în toată lumea, atât în prezent cât și generațiilor ce vin pentru a se planta în memoria tuturor oamenilor o repulsie împotriva ei, care cu perfidie a amorțit victimelor tot ce a fost sentiment omenesc, pentru a experimenta murdăria ideologică de transformarea ființei umane într'o mașina-sclav în folosul ocupantului sovietic.

Generația de azi și cele viitoare, trebuie să fie receptivă la experiențele și confesiunile scrise și evocate în Simpoziioanele Internaționale ale Fundației Culturale „MEMORIA” Filiala Argeș, pentru că altfel ele vor fi uitate și desigur repetate.

Într'o societate modernă – în România - unde adevărul suferă de maladia politicului, a beției de putere, a îngâmfării, a aroganței, a interesului personal de îmbogățire pe orice cale, Fundația Cultural „MEMORIA” Filiala Argeș, dintr'o obligație morală, cu o modestie demnă de urmat și dintr'un simț nobil ce-l oferă știința, arta, cultura, a creat aceste Simpoziioane Internaționale în respectul cunoașterii și reconstruirii istoriei adevărate a perioadei de dominație comunistă.

Aceste Simpoziioane Internaționale au condus la trezirea conștiinței generației de azi care mergând pe drumul pavat de ele au creat Sesiunea Națională, Simpoziioane Județene Concursuri pe orașe, unde prin temele prezentate, bine documentate de elevi alături de coordonatorii lor ii aduc o prestigioasă contribuție în elucidarea fenomenului – comunism - și stabilirea adevărului istoric în urgentarea redresării structurii psihologice modificată de ideologia comunistă.

Cinste și onoare Fundației Culturale „Memoria” Filiala Argeș, colaboratorilor, Comitetului Științific Internațional, Comitetului de Organizare locală, care au făcut posibile aceste acțiuni istorice.

Soția lui Aurel-Sergiu Marinescu
Manon Marinescu